

Mescid-i Dırar

Aziz müslümanlar!

„Mescid-i Dırar nedir? Neyin nesidir? Niçin böyle bir mescid yapılmış? Bunu kim yapmış, neden böyle bir isim kalmıştır?“ gibi soruların cevabını özet olarak bu hutbede bulacaksınız.

Mescid-i dırar demek, zarar veren bir mescid demektir. Kime zarar verecek? Hem İslam cemaatine zarar verecek, hem de böyle bir mescid açanlara ve açmak isteyenlere.

İslam cemaatine zarar verecek; Çünkü İslam birliğini, müslüman cemaatını bölecek, tefrika çıkaracak ve müslüman topluluğunu parçalayacaktır. İşte bu, müslümanlara ve müslümanlığa vurulacak en büyük bir darbedir ve korkunç bir zarardır. Kendilerine de zarardır. Çünkü kendilerini camii ve cemaatleriyle birlikte cehenneme atmışlardır. Bundan daha büyük bir zarar, korkunç bir azap olur mu? Olmaz!..

Demek oluyor ki, mescid-i dırar öyle bir mesciddir ki, öyle bir camidir ki, hem dine zarar hem de o cami yapanlara ve açanlara; üstelik oraya gidip namaz kılanlara. Aman Ya Rabb'î! Ne korkunç şey! Cami açacaksınız, o camide namaz kılacaksınız, namaz kıldıracaksınız. Ondan sonra da hep birlikte cehenneme yuvarlanıp gideceksiniz. Bu nasıl olur? Evet, maalesef olmuş, olabiliyor ve olabilecektir... Şöyle ki;

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Medine'ye gelmiş, İslam güneşi bütün berraklığıyla parlamaya başlamıştı. Bundan gözleri kamaşan İslam düşmanları, savaş meydanlarında mağlup olunca yön değiştirmişler. Ne yapacaklar? İslam maskesini takacaklar, „Biz de müslüman olduk!“ diyecekler, müslümanların içine girecekler, müslümanlara şirin görünecekler, müslümanın sarığını saracak, cübbesine bürünecekler; daha da ileri gidip, camiler açacaklar, camilerin bir kısmını oralara çekip, bir taraftan da İslam aleyhindeki oyunlarını oynayacaklar, entrikalarını çevirecekler, münafıkların yapacakları. Öyle de oldu!

Ebu Amir adındaki bir İslam düşmanı savaş meydanlarında mağlup olduktan sonra Şam'a kaçmıştı. Medine'deki münafıklara haber gönderir ve der ki; „Kuba Mescidi'ne yakın bir yerde yeni bir

mescid yapın, Peygamber'i de çağırın, oraya gelip bir namaz kıldı mı, müslümanlar a o mescide gelmeye başlarlar. Ben de oraya gelir imam olurum. Orada toplantımızı yapar, İslam'ı yıkmak için planlarımızı hazırlarız. Kaleyi içinden yıkmaya çalışınız!“ der. İslam düşmanından bu tâlimatı alan Medine münafıkları, çok hızlı ve heyecanlı bir çalışma ile kısa zamanda Kuba Mescidi'ne yakın bir yerde bir mescid bina ederler. Peygamber'e gelip bir sefer namaz kılmasını isterlerse de Peygamberimiz (s.a.v.), „Şimdi Tebük seferine gidiyoruz, döndüğümüzde inşaallah olur!“ cevabını vermişti. Dönüşünde mealini okuyacağımız ayet-i kerime nazil oldu: „**Bir de şunlar var ki, tuttular da bir mescid yaptılar inadına; zarar vermek için, küfür için, mü'minlerin arasına tefrika sokmak için ve bundan evvel Allah ve Peygamber'yle savaşanlara gözcülük yapıvermek için. Bununla beraber, „İyi niyetten başka bir maksadımız yoktur!“ diye yemin de edecekler. Fakat Allah şahittir ki, bunlar seksiz şüphesiz yalancıdırlar. O mescidin içinde ebediyyen (gidip) namaz kılma! Daha ilk günden itibaren temeli takva üzerine kurulan (Kuba) mescidi içinde kıyamına (namaz kılmana) devam etmen elbette daha layık ve müstehaktır. Onun içerisinde öyle erler var ki, çok temizlenmeyi severler. Allah da çok temizlenenleri sever. O halde binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kurmuş olan mı hayırlıdır, yoksa binasını sel kenarında sarkan bir yarın üzerine kurup da onunla beraber cehenneme yuvarlanan mı? Allah zalimler güruhunu hidayete erdirmez. Onların kurmuş oldukları binaları (mescidleri) bir münafıklık ve ızdırıp kaynağı olup kalacak ve bu, kalpleri parçalanıncaya kadar devam edecektir.“**

İşte aziz müslümanlar!

Bu ayet-i kerime'ler bir taraftan mescid-i dırarı, yani münafıkların mescidini anlatırken, bir taraftan da müslümanları çok dikkatli, çok uyanık olmaya çağırmaktadır. Bugün de münafıkların, İslam düşmanlarının bu şekilde bölme, parçalanma hareketleri, korkunç oyunları alabildiğine hüküm sürmekte ve ortalığı kasıp kavurmaktadır. Hem de

din ismi altında, cübbe ve sarık kisvesi altında, hem de bir çok cepheden.

Biri çıkıp diyor ki, „Bize İslam devleti ne lazım?!. Zaten İslam'da siyaset yoktur. İslam devletinden bahsedilen camiye biz gitmeyiz, ayrı bir cami açar, namazımızı kılar, kimsenin etlisine sütlüsüne karışmayız!“ derler ve İslam cemaatından ayrılır gider, kendilerine bir mescid açarlar. İşte bu şekilde açılan cami ve mescidler mescid-i dırardır.

Bir diğeri çıkıyor, „Efendim, hele İslam devletinden söz etmenin zamanı gelmemiştir. Zaten üstadımız hazretleri böyle bir zaman gelmeden siyasetten, devletten, İslam devletinden söz etmeyin diye buyurmuştu!“ gibi sözler söylerler ve bu suretle cemaati uyuturlar. Ama laik düzenin siyasetine gelince, onu yaşatmak için köy be köy dolaşarak siyaset canbazlarına oy kazandırır, küfür düzenini yaşatırlar. Devlete talip çıkan müslümanların camilerine gitmezler, kendilerine ayrı bir cami açarlar. İşte içinde İslam devletinden söz edilmeyen ve bu maksatla açılan cami ve mescidler de birer mescid-i dırardır.

Bir başkası çıkıyor, „Şimdi zikir devridir, şeyhi-miz, üstadımız bizi siyasetten, İslam devletinden bahsetmekten men etmiştir. Biz İslam da olsa siyasetten bahsedemeyiz. Çekeriz tesbihimizi, yaparız duamızı, kâfirler kahrolur, gider!“ derler ve İslam'ın devletine de sahip çıkan gerçek müslümanların camisinden ve cemaatından ayrılırlar, kendilerine bir mescid açarlar. İşte bir mescid-i dırar da bunların açtığı mesciddir!..

Daha başkaları çıkıyor, „Efendim, Avrupa'da bir takım cahiller çıkmış, İslam devletinden söz ediyorlar. Bu suretle işçilerimizi kandırıp karanlık yollara sürüklüyorlar. Onlar dağıtılacaklardır, dağıtılmalıdırlar!“ diyor, hoca kisvesi altında bir takım kimseleri ortalığa salarak mihraba geçiriyor, kürsüye çıkarıyor ve bunlar vasıtasıyla İslam'ı bütünüyle yaşamak isteyen ve devletsiz İslam'ın yaşamayacağına inanan ve bu imanlarından başka suçları olmayan hakiki müslümanların aleyhinde konuşuyor, bir takım iradesi zayıf adamları da etraflarına çekerek cemaati bölüyor ve kendilerine göre camiler açıyorlar. İşte böylelerinin açtıkları camiler de birer mescid-i dırardır.

Daha bambaşka bir grup ortaya çıkıyor, İslam'ın kılık ve kıyafetine, cübbe ve sarığına bürünüyor; „Bizler en mümtaz hocalarız, bizler de Şeriatçı'yız, bizler var iken başkalarının esamesi mi okunur; cahiller geçmişler işin başına, onlar zaten kötü niyetli hain herifler, hoca düşmanındırlar...“ gibi

delilsiz, mesnedsiz sözler söyler, iftiralar yağdırırlar. Aynı zamanda İslam'ın devletine sahip, Şeriat'ına bağlı İslam çatısını yıkıp cemaatını dağıtamayınca ne yaparlar? Oyuna getirip kandırabildikleri zayıf iradeli kişilerle gidip bir cami açarlar. İşte bunların açtıkları camiler de birer mescid-i dırardır.

Muhterem müslümanlar!

Bütün bunlar yalancılardır, iftiracıdırlar. Bunların söylediklerini gerçek manada ne bir hoca, ne bir üstad ve ne de bir şeyh söyler. Bunlar, hem İslam'a iftira ediyorlar, hem de bu zatlara. Peygamberimiz böyle mi yaptı, sadece zikir ve dua ile mi yetindi? Savaşlara gitmedi mi, İslam Devleti'ni kurmadı mı? Ve İslam'ın devleti olmazsa her şey çorap söküntüsü gibi çözülür gider demedi mi? Keza, âlimler talebeleriyle, şeyhler müridleriyle İslam'ı ve İslam Devleti'ni korumak ve bu yolla İslam'ı yaymak için cepheden cepheye koşmadılar mı?

Bunlar Şeriatçı da olamazlar, bu sözleri de yalan ve iftiradır. Çünkü Şeriatçı olan, Şeriat'ın şiddetle men ettiği bölücülüğü yapamazlar, şeriatçı olan bir İslam cemaatını bölemezler, Allah'tan korkar.

Bütün bunlar, İslam cemaatını bölmeleriyle, bile-rek veya bilmeyerek İslam'a değil, İslam düş-manlarına hizmet ediyor, onların ekmeğine yağ sürüyor ve nihayet İslam düşmanlarının küfür ve kâfir saltanatlarının devam etmesine çalışıyorlar. İşte bunların açtıkları cami ve mescidler de bu gibi şerirlerin şerilerine âlet olmuş oluyor...

O halde, çok dikkatli olalım, çok uyanık olalım. Böyle camilere ne yardım edelim ne de gidip oralarda namaz kılalım! İslam bir bütündür; ibadeti de vardır, siyaseti de vardır, devleti de vardır. Bunlar ruhla beden gibi birbirinden ayrılamazlar. Binaenaleyh, İslam'ın devletine sahip çıkın, sahip çıkanlarla beraber olun, İslam düşmanlarının oyununa gelip de mescid-i dırar cemaatından olmayın! Yoksa cahiliyet ölümüyle ölür, o mescidlerle birlikte cehenneme atılırsınız! (Allah korusun!)

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6